

Budapest, 1922. április 9. – Budapest, 1995. szeptember 1.

Kesztyűszabász végzettséget szerzett, 1936 és 1945 között kisiparosoknál dolgozott. 1940-től a Kommunisták Magyarországi Párt tagja, részt vett az Országos Ifjúsági Bizottság munkájában, a Vörös Segély-mozgalomban. 1942-ben, a függetlenségi mozgalomban való részvételéért 3 évi fegyházbüntetésre ítélték; 1944 novemberében megszökött, s bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba. 1945-től a Szakszervezeti Tanács tagja, ifjúsági titkára, majd a SZIT főtitkára volt; emellett 1945-ben a fővárosi ideiglenes törvényhatósági bizottság tagja. 1947-től 1950-ig a SZOT osztályvezető helyettese, majd négy évig a Külügyminisztériumban dolgozott, követségi titkár Moszkvában. 1954-1956-ban az MDP Pártfőiskola hallgatója volt. 1956 novemberétől 1957márciusáig a Magyar Forradalmi Ifjómunkás Szövetség elnöke. 1956-1957-ben MSZMP Budapesti IIB -és IPB-tag. 1957-től 1971-ig a SZOT Társadalombiztosítási Főigazgatóságán igazgatóhelyettesi beosztásban dolgozott. 1971-ben választották meg az MSZMP VIII. kerületi Bizottsága első titkárává. 1975-től a Bőripari Dolgozók Szakszervezete főtitkára, 1984-től 1989-ig elnöke. 1975-től 1989-ig az MSZMP KEB és Titkársága tagja, 1987-1989-ben a SZOT alelnöke volt.